בס"ד

יום **ד', כט' באדר ב'** תש"ס (**5** באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפעמים מקורות שונים מצביעים על תאריכים שונים לאותו אירוע. במקרים כאלה, הכלל הוא לקבוע לפי ריבוי המקורות. כך במקרה של תחילת "**מבצע נחשון**" שאותו הזכרנו בדף של **כג' באדר ב'** בסוף שבוע שעבר:

=בשנת תש"ח(1948-5708) נפתח "**מבצע נחשון**", ועמו השלב השני של מלחמת העצמאות, שנמשך 6 שבועות. היוזמה עברה אז לידי ה"הגנה" שלחמה במטרה להשתלט על כל מרחב ההתיישבות היהודית.=

במקורות אחרים, היום, **כט' באדר ב'**, מוזכר כתאריך תחילת המבצע:
קרבות קשים בהר הקסטל, העובר מיד ליד. במהלכם נהרג במקום מפקד אזור ירושלים הערבי, עבד אל-קאדר אל-חוסייני, (*דודו של פייסל חוסייני*). ובאותו לילה, תקפו אצ"ל ולח"י את הכפר **דיר יאסין**. נהרגו למעלה מ200- איש. [ספר המאה / היסטוריה של ארץ-ישראל]

בנוסף, כותב המקור השני:
=במסגרת **מבצע נחשון**, שהתנהל ב5- עד 16 באפריל (כה' אדר ב' – ז' ניסן) ושיעדו היה פריצה זמנית של המצור הערבי על ירושלים היהודית והעברת כמה שיירות משפלת החוף לירושלים, נכבשו ונתפסו הכפרים הערביים הבאים: **קסטל**, ע"י הגדוד ה4- של הפלמ"ח וע"י יחידות עציוני תוך כדי קרבות אינטנסיביים, בימים 2-9 באפריל (כב' – כט' באדר ב') [לשים לב שאף באותו מקור יש 'בלבול' בתאריכים]; **חולדה** הערבית ודיר מוחיזין (כיום המושב, בקוע) ע"י גדוד מקובץ בפיקוד חיים לסקוב, בליל כו' באדר ב'; הכפר **קולוניה** (מול מוצא תחתית) נכבש, פונה ופוצץ ע"י הגדוד ה4- ב-ב' ניסן.
מבצעי כיבוש אלה היו הביטוי הראשון לשינוי הדוקטרינארי היסודי שחל בשיטות הלחימה של אירגון ה"הגנה": עם כיבוש הקסטל, היה ברור לכל שמעתה חל מפנה בתנאי המלחמה. תחת הפשיטות על בסיסי האויב, החלו המאמצים להשתלט על חלקם.=

בשנת תשד"מ(1984-5744) נפטרה היום **רחה פריאר**, מי שיזמה את רעיון "**עליית הנוער**" עם עלות הנאצים (ימ"ש) לשלטון בגרמניה. מפעל זה נמשך עשרות שנים ואף קיבל "תלבושת חדשה" בשנים האחרונות אחרי היפוך השלטון בברית המועצות לשעבר. מגיעים ארצה בני נוער בגיל התיכון במסגרת תכנית "**נעל"ה**" (=**נ**וער **ע**ולה **ל**פני **ה**משפחה). בנוסף, פריאר הקימה בארץ "מפעל להכשרת ילדי ישראל". [תאריכון מ"ה]

ובהמשך דברינו לקראת **חג המצות**:
כאמור, "ולא ידעו רחם על הבריות, עד שהמלך והכוהנים הפכו את כל העם לעבדים, ונטלו מהם את בעירם ואת אדמתם. ולא עוד, אלא ששיעבדו כל גר הבא מארץ נכריה, ואת בני ישראל העבידו עבודת פרך, כדי שיבנו להם ערי מסכנות וקברי מלכים. ומקשי העבודה היו מתים אלפים ורבבות תחת ידי הנוגשים בעם. אף את הילדים היו משמידים (!), שהיו משליכים אותם חיים אל מימי היאור.
ולמה עבדו מצרים את הנילוס, ולמה השתחוו לשור ולצאן? אלא, משום שהנילוס היה עולה ומשקה את האדמה, שכן אין גשמים יורדים בארצות השיחור. והיו המלכים

יום נעים,
בציפיה לישועה בחודש הגאולה הקרב ובא!

בס"ד

יום **ד', כט' באדר ב'** תש"ס (**5** באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מתקינים יאורים ותעלות לאגור את המים

...[הלכה לעם] {ההמשך יבוא}

יום נעים,
בציפיה לישועה בחודש הגאולה הקרב ובא!